

Forslag i flere foregaaende Aar, og det var netop en Slags Takfølelse, der fik mig til ogsaa at tage Ordet, fordi jeg paaskønnede, at det ærede Medlem her tænker paa de gamle Krigere og vil tage sig af dem. Maatte jeg tillige sige til den ærede Ordfører, at naar han nævnede — jeg opfattede det i alt Fald som paa en Maade henvendt til mig — at jeg skulde have antydet, at han havde villet ignorere Aanden fra 1848. . . (Modsigelse af *J. C. Christensen*). Naa, det var ikke mig, der mentes! Ja, jeg vilde netop sige, at jeg ikke havde sagt dette, jeg har tværtimod nævnt ved min Omtale af Folket i 1848, at den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod ham, havde den samme Opfattelse af Aanden i 1848, som jeg havde. Naar det imidlertid ikke var henvendt til mig, behøver jeg jo heller ikke at sige noget dertil. Men til den ærede Ordfører som til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), vil jeg sige, at for os, der særlig have knyttet vort Navn til Forslaget om de gamle Krigere, varer det ganske vist noget betænkeligt længe med det, og det har staaet for mig, at det, som det ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard), havde været ønskeligt, om man havde taget fat paa denne Sag noget tidligere. Men gjort Gerning staaer jo ikke til at ændre. Lad os da blot haabe paa, at det gaar lettere i Fremtiden, end det er gaaet hidtil.

K. M. Klausen: Jeg vilde gerne gøre en kort Bemærkning over for det ærede Medlem for Hornslet (Neergaard). Det forekommer mig, at han gør store Anstrengelser for, at denne Bevilling ikke paa nogen Maade skal faa Skin af, at Pengene skulle anvendes til en Festmiddag. Man kan imidlertid ikke faa andet Indtryk, naar man læser den Skrivelse, som ledsager denne Sag, end at det er Meningen, at der i Officersforeningen her i Kjøbenhavn den 23de April til Minde om 50-Aarsdagen for Slaget ved Slesvig skal fejres en større Festlighed, hvortil Foreningen ønsker at indbyde de svenske og norske Officerer, der i 1848 meldte sig som frivillige. Jeg kan ikke forstaa dette anderledes, end at det er en Fest, som Officersforeningen vil holde den Aften, og saa kan man vel nok slutte sig til, hvad disse 4,000 Kr. skulle gaa til; det bliver til en Fest, en Festmiddag derude. Jeg synes, de Herrer godt kunne være bekendt, at det er en Festmiddag, de stride for, at

Officersforeningen skal have. Det kan jo være en ærlig Sag, som de Herrer nok kunne have Lov til. Der staaer udtrykkelig her i Skrivelsen, at det skal være svenske og norske Officerer; man ser, det er ikke den menige Mand, der skal med til den Middag; han er sandsynligvis ikke fin nok til at komme i Officersforeningen til Middag. Det skal indskrænkes til de Officerer, som vare med, men de menige, hvoraf maaske mange sidde i svenske eller norske Fattighuse, skulle ikke med ved den Lejlighed. Og ligesom man glemmer de menige derovre, glemmer man dem ogsaa her, dem er der ikke i Øjeblikket Tale om at gøre noget for. — Dernæst kan jeg ikke billige den Betragtning, det ærede Medlem for Hornslet fremkom med, at man ikke kunde skille imellem disse to Bevægelser i 1848, den militære paa den ene Side og den demokratiske paa den anden Side. Det forekommer mig, at man meget godt kan holde de Ting ude fra hinanden. Den demokratiske Bevægelse, som gav sig Udslag i 1848—49, f. Eks. gennem Martsbevægelsen, var af meget gammel Dato. Det er gennem et helt Aarhundrede omtrent, at denne Bevægelse har arbejdet sig frem, men først da, i 1848, kunde den komme til at give sig et kraftigt Udslag. Jeg synes derfor, at hvis vi ville mindes denne Aand fra 1848, burde det navnlig være denne Side, Frihedsfølelsen, Frihedsbevægelsen, der fortjente at mindes og burde sættes i første Række. Men saa bliver det sikkert ikke Officersforeningen, der skal være Vært. Saa synes jeg, der er andre Maader, hvorpaa en saadan Mindefest kunde give sig Udtryk. Det burde paa ingen Maade være Officersforeningen, som skulde være Repræsentant og Vært for Folket ved denne Lejlighed.

Neergaard: Ja, det er jo ikke værd at forlænge denne Debat yderligere. Jeg skal kun bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at jeg har aldrig sagt, at det udelukkende var den nationale Bevægelse, der skabte den politiske Frihedsbevægelse i 1848. Jeg sagde, at det var den nationale Bevægelse og ikke mindst det, der foregik paa de slesvigske Valpladser, der bar Frihedsbevægelsen frem og gav den saa megen Magt, at den var i Stand til at sejre over den Modstand, der ellers vilde være rejst mod den, og som for Resten ogsaa under disse Omstændigheder blev rejst imod den. Med Hensyn til „Officersmiddagen“ kan jeg ikke sige andet, end at